

इन्द्रकीलः कामगिरिरिति चान्ये शतसहस्रशः  
शैलास्तेषां नितम्बप्रभवा नदा नद्यश्च सन्धिसं-  
ख्याताः । एतासामपो भारतव्यः प्रजा नामभिरेव  
पुनन्तीनामात्मना चोपसृशन्ति पुन्रवप्रा  
ताम्बपर्णी अचटोदा कृतमाला वैहायसी  
कावेरी वेण्वा पयस्विनी शर्करावर्ता तुङ्गभद्रा  
कृष्णवेण्वा भीमरथी गोदावरी निर्विन्ध्या  
पयोष्णी तापी रेवा सुरसा नर्मदा चर्मैखती  
अन्वः शोणश्च नदी महानदी वेदच्छतिर्हृषि-  
कुल्या त्रिसामा कौशिकी मन्दाकिनी यमुना  
सरस्वती इश्वती गोमती सरयूरोचवती वृह-  
वती समवती सुघोमा शतद्वन्द्वभागो मरु-  
दृधा वितस्ता अस्मिन्नि विधेति महानद्यः ।  
अस्मिन्नेव वर्षे पुरुषैल्लज्जन्तभिः युक्तलोहित-  
कृष्णवर्णैश्चारब्धेन कर्मिणा दिव्यमानुषनारक-  
गतयो वक्रा आत्मन आनुपूर्व्याश्च सर्वा ह्येव  
सर्वेषां विधीयन्ते । यथावर्णविधानमपवर्ग-  
श्चापि भवति । योऽथौ भगवति सर्वभूतात्मनि  
अनामोऽनिरुक्तेऽनिलयने परमात्मनि वासुदेवे  
अनन्यनिमित्तभक्तियोगलक्षणे नानागति-  
निमित्ताविद्यायन्त्रिभन्वन्दारेण यदा हि महा-

पुरुषपूरुषप्रसङ्गः । एतदेव हि देवा गायन्ति ।  
“अहो वतेशां किमकारि शोभनं  
प्रसन्न एषां खिद्रुत खयं हरिः ।  
येजन्म लब्धं वृषु भारताजिरे  
सुकुन्दसेवोपधिकस्युहा हि नः ॥  
किं दुष्करे नः क्रतुभिस्तपोव्रते-  
दानादिभिर्वा दुजयेन फलशुभा ।  
न यत्र नारायणपादपङ्कज-  
च्छतिः प्रसुटातिश्रयैन्नियोत्सवात् ॥  
कष्यायुषां स्थानजयात् पुनर्भवात्  
क्षयायुषां भारतभूजयो वरः ।  
क्षयेन मत्वेन कृतं मनस्विनः  
सन्धस्य संयान्धभयं पदं हरेः ॥  
न यत्र वेङ्कटकथा सुधापमा  
न चाधवो भागवतास्तदाश्रयाः ।  
न यत्र यज्ञेशमखा महोत्सवाः  
सुरेशलोकोऽपि न वै स सेवताम् ॥  
प्राप्ता नृजातिन्निह ये च जन्तवो  
ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसम्भताम् ।  
न चेदयतेरन्न पुनर्मृतायते  
भूयो वनौका इव यान्ति वन्यनम् ।  
येः अह्वया वर्हिषि भागशो हवि-  
र्निरुप्रमिष्टं विधिमन्त्रवस्तुतः ।  
एकः पृथङनामभिराहुतो मुदा  
सङ्गाति पूर्णः स्वयमाश्रिषां प्रसुः ॥  
सत्वं दिश्वर्धितमर्धितो नृणां  
नेवार्थदो यत् पुनरर्धिता यतः ।  
स्वयं विधत्ते भजतामनिच्छता-  
मिच्छापिधानं निजपादपङ्कजम् ॥  
यद्यत्र नः स्वर्गसुखावशेषितं  
खिद्यस्य दृक्तस्य कृतस्य शोभनम् ।

तेनाजनाभे स्तुतिमज्जन्मनः स्था-  
दर्थे हरियङ्गजतां शं तनोति ॥

श्रीशुक उवाच । जम्बूद्वीपस्य च राजसुपद्वीपा-  
नद्यौ हैक उपदिशन्ति सागरात्मजैरश्वान्धेयश्च  
इमां महौ परितो निखनङ्गिरुपकृष्यितान् ।  
तद्यथा । स्वयंप्रस्थश्चन्द्रमुक्ता आवर्त्तनो रमणको  
नन्दहरिश्चः पाञ्चजन्यः सिंहलो लङ्कति । एवं  
तव भारतोत्तमजम्बूद्वीपवर्षविभागो यथोप-  
देशसुपवर्णितः ।” इति श्रीभागवते महापुराणे  
५ स्कन्धे द्वीपवर्णनं नाम १६ अध्यायः ॥

( विष्णुपुराणे च । २ अंशे ३ अध्याये ।  
“उत्तरं यत् समुद्रस्य हिमाद्रेश्चैव दक्षिणम् ।  
वर्षं तत् भारतं नाम भारती यत्र सन्ततिः ॥१॥  
नवयोजनसाहस्रो विस्तारोऽथ महासुने ।  
कर्मभूमिरियं स्वर्गमपवर्गं च गच्छताम् ॥”२॥  
अपरश्च ।

“अतः संप्राप्यते स्वर्गो सुक्तिमस्मात् प्रयान्ति वै ।  
तिर्यक्त्वं नरकश्चापि यान्त्यतः पुरुषा सुने ॥४॥  
इतः स्वर्गं च मोक्षं च मध्यमन्तश्च गम्यते ।  
नखल्यत्र सर्पानां कर्मभूमौ विधीयते ॥”५॥  
अपि च ।

“चत्वारि भारते वर्षे युगान्यत्र महासुने ।  
कृतं चेता हापरश्च कलिचान्यत्र न कश्चित् ॥१६॥  
तपस्यन्ति सुनयो जुक्ते चान यत्स्विनः ।  
दानानि चान दीयन्ते परलोकार्थमादरात् ॥”२०॥  
“अत्रापि भारतं श्रेष्ठं जम्बूद्वीपे महासुने ।  
यतो हि कर्मभूरेषा ततोऽन्या भोगभूमयः ॥२२॥  
अत्र जन्म सहस्राणां सहस्रैरपि सत्तम ।  
कदाचिन्नभते जन्मुर्मानुष्यं पुण्यसच्चयात् ॥२३॥

गायन्ति देवाः किञ्च गीतकानि  
धन्यास्तु ते भारतभूमिभागे ।  
स्वर्गापवर्गास्यदमार्गभूते  
भवन्ति भूयः पुरुषाः सुरत्वात् ॥२४॥  
कर्मण्यसङ्कल्पिततत्फलानि  
सन्धस्य विष्णो परमात्मभूते ।  
अवाप्य तां कर्म महौमनन्ते  
तस्मिन्नयं येत्वमनाः प्रयान्ति ॥२५॥  
जानीम नैतत् क्व वर्धं विज्ञीने  
स्वर्गप्रदे कर्मणि देहवन्धम् ।  
प्रापस्याम धन्याः खलु ते मनुष्या  
ये भारते नैन्द्रियविप्रहीनाः ॥”२६॥

भारती, स्त्री, ( श् + अतच् । स्त्रियां ङीप् । )  
वचनम् । ( यथा, कुमारः । ६ । ७६ ।

“तमर्थमिव भारत्या सुतया योक्तुमर्हसि ॥”  
सरस्वती । ( यथा, कालिदासः ।

“वीणापुस्तकरञ्जितहृत्ते  
भगवति भारति देवि । नमस्ते ॥”

पश्चिमेदः । दृष्टिमेदः । इति मेदिनी । ने,  
१३८ ॥ यथा,—

“शङ्करे कौशिकी वीरे सार्वभारथी पुनः ।  
रसे रौद्रे च वीभूसे दृष्टिः सर्वत्र भारती ॥”  
भारती दृष्टिस्तु भारती संस्कृतप्रायो वाग्-

थापारो वराश्रयः । इति साहित्यदर्पणस्य ६  
परिच्छेदः ॥ ऋषी । इति राजनिर्घण्टः ॥  
( शङ्कराचार्यप्रियतोटकस्य शिष्यायामन्य-  
तमस्य उपाधि विशेषः । यथा, प्राणतोषियया-  
मवधुतप्रकरणे ।

“विद्याभारेण सम्पूर्णः सर्वभारं परिहृषेत् ।  
दुःखभारं न जानाति भारती परिकीर्त्तितः ॥”  
नदीविशेषः । यथा, महाभारते । ३।२२।२५।  
“भारती सुप्रयोगा च कावेरी सुर्मरायथा ॥”

भारद्वाजं, स्त्री, अस्थि । इति हेमचन्द्रः । ३।२८६॥  
भारद्वाजः, पुं, ( भरद्वाजस्य अपत्यं गोत्रापत्य-  
मिति वा । भरद्वाज + “अनुव्यनान्त्यं विदा-  
दिभ्योऽण् ।” ४।१।१०४ । इति अण् । )  
द्रोणाचार्यः । ( यथा, महाभारते । ७।६।२३ ।  
“ततः प्रयाते सहसा भरद्वाजे महारथे ।  
आर्त्तनादेन घोरेण वसुधा समकम्पत ॥” )

ऋषिभेदः । इति मेदिनी । ने, ३४ ॥ अगस्त्य-  
सुनिः । इति शब्दरत्नावली ॥ मङ्गलयज्ञः ।  
इति यज्ञयज्ञतत्त्वम् ॥ आप्राटपची । दृष्टस्यति-  
पुत्रः । इति हेमचन्द्रः ॥ ( देशभेदः । यथा,  
“ककणपर्णाद्भारद्वाजे ॥” ४ । २ । १४५ ।  
इति सूत्रे “भारद्वाजशब्दोऽपि देशवचन  
एव नगोचशब्दः ।” इति काशिका ॥ भर-  
द्वाजवर्षाधे, चि ॥ यथा, महाभारते । १ ।  
१३१ । ३ ।

“इति सच्चिन्ध गाङ्गैरुत्सदा भारतसत्तम ।।  
द्रोणाय वेदविदुषे भारद्वाजाय धीमते ।  
पाण्डवान् कौरवाञ्चैव ददौ शिष्यात्तरवर्षम् ॥”  
भारद्वाजी, स्त्री, वनकार्पासी । इति शब्दरत्ना-  
वली । ( नदीभेदः । यथा, महाभारते । ६ ।  
६ । २६ ।

“श्रीव्राच पिच्छलाश्चैव भारद्वाजीश्च निम्ब-  
गाम् ।  
कौशिकीं निम्बगां शोषां वाहुदामय चन्द्र-  
माम् ॥”

भारयः पुं, ( भां दीप्तिं रयते प्राप्नोतीति । रय  
गती + पदाद्यच् । ) भारद्वाजपत्नी । इति  
शब्दचन्द्रिका ॥ भारद् इति भाषा ॥

भारयष्टिः, स्त्री, ( भारस्य यष्टिः । ) भारवहन-  
दृष्टः । वाक इति भाषा । तत्पठ्यायः । विह-  
ङ्गिका २ । इत्यमरः । २ । १० । ३० ॥

भारवं, स्त्री, ( भारं वातीति । भार + वा +  
“आतोऽणुपेति ॥” ३ । २ । ३ । इति कः । )  
धनुर्गुणः । इति त्रिकाश्रयः ॥

भारवाहः, पुं, ( भारं वहतीति । वह् + “कर्म-  
ण्यण् ॥” ३ । २ । १ । इत्यण् । ) भारिकः ।  
इत्यमरः । २।१०।१५ ॥ ( यथा, महाभारते ।  
३ । १३३ । १ ।

“अन्वस्य पन्था वधिरस्य पन्थाः  
स्त्रियाश्च पन्था भारवाहस्य पन्थाः ॥”  
भारवाही, स्त्री, ( भारवाह + गौरादित्वात्  
ङीष् । ) नौषी । इति राजनिर्घण्टः ॥